

האם יש אריק חדש?

לא היה זה מיסמך מצוחצח ותללקק, פרי עבודתם של אנשי יחסי-ציבור, אשפי ניסוח. הדברים היו מטורבלים, כאילו נכתבו בכבוד, תוך התלבטות וחיפוש-מילים, עלידי אדם המבקש לבטא מחר שבות שהן חדשות לגביו. ואכן, המיסמך „גישה חדשה בהסדר השלום, מאת: אריאל שרון“, שנקרא בפי האלוף (מיל.) במסיבת-עיתונאים השבוע, היה סימן-דרך בהתפתחותו של אריק שרון. לא עוד האיש שעמד ליד מנחם בגין מול עצרת-המונים דמונית, לא עוד האיש ש' הופיע כגואל וכמושע במיצעי-ההתנחלות ההיסטוריים של גוש-אמנים. מי הוא אריק שרון ה„חדש“? מה הוא רוצה?

משאומתן עם אש"ף

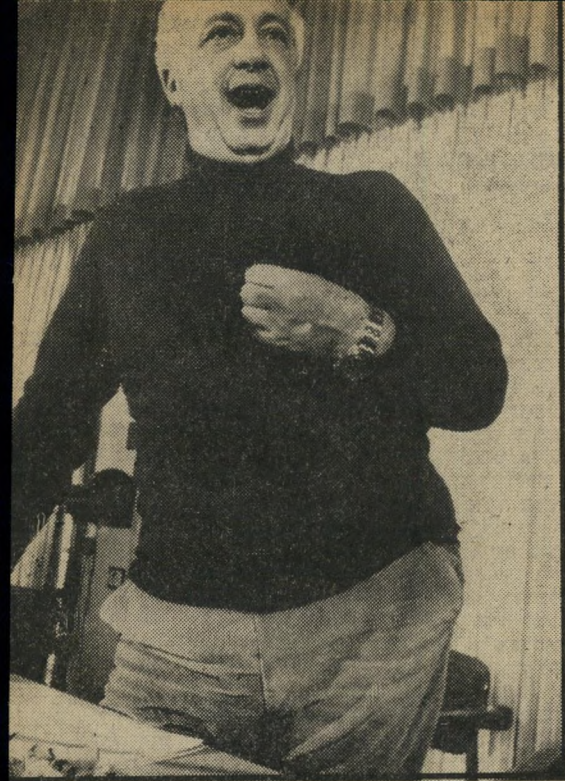
לדברים הנאמרים במיסמך אינם כה חדשים, כפי שנדמה לשרון — אבל הם חדשים מאד לגבי שרון עצמו. כי כמה מן הרעיונות המבוטאים במיסמך הם נכסי-צאן-ברזל של תנועת-השלום הישראלית. והם חלק מביקורתה הבסיסית על מדיניות ממשלת אשכול, גולדה ורבין. בצורה שאינה משתמעת לשת"פנים איי מץ לעצמו שרון את העקרונות הבאים:

- ניהול משאומתן ישיר עם כל הגורמיים הערבים, „כולל הפלסטינים“, בתשובה לשאלה הוסיף בעליפה כי הוא כולל בכך את אש"ף, בנקודה זו תואמת גישתו של אריק את מינוש המועצה הישראלית לחטן שלום ישראלי-פלסטיני. כמות, הוא רואה בפיתרון הבעייה הפלסטינית את לב הסיכסוך.

- קבלת ההצעה של הופעת מישלחת ערבית מאוחדת, שתכלול את אש"ף, בייצוגה. הצעה זו הועלתה עלידי אנוואר אל-סאדאת כדי לסלק את המחסום בדרך לזינה עלידי מציאת פיתרון לבעיית השתתפות של אש"ף. מבירות הודיעו כתבים זרים כי אש"ף נוטה לקבל הצעה זו. דובר ישראלי בא"ם דחה את ההצעה, ואילו שימעון פרס, באחד מנאומיו ברצועת-הברית, קיבל אותה. יצחק רבין, לעומת זאת, חזר השבוע על הדרישה שהפלסטינים יהיו חלק מהמישלחת של ירדן — דרישה שהיא בלתי-אפשרית לחלוטין. שרון הוסיף נימוק מקורי משלו לחיוב הר מישלחת הערבית הכללית: מישלחת כזוה תשקף את הקונסנזוס הכל-ערבי, ועל כן יהיה ערך כל-ערבי להתחייבותיה.
- יעד המשאומתן הוא הסדר כולל, שיתבטא בחוזה-שלום.

- ביצוע חוזה-השלום ייעשה בשלבים, עד להשגת מצב סופי של מציאות-שלום, שאותו מגדיר אריק כ„לא עוד סכנת מלחמה“. גובע מדבריו כי בין נקודה א' (חתימת חוזה-השלום) ובין שלב ב' (יצירת מציאות-השלום בפועל) יהיו שלבי-ביניים, שבהם תחויק ישראל בשטחים שונים החי זקה ביטחונית, גם אחרי שהריבונות המדינית עליהם תוחזר לערבים.
- כדוגמה לכך נותן אריק את שארם-אל-שייך, שאת הריבונות עליה מוכן אריק להחזיר למצרים במסגרת חוזה-השלום, בתנאי שהמצרים יחזירו אותה לישראל עד ליצירת המצב של „לא עוד סכנת-מילי חמה“.

בשביל אריק, הנקודה העדינה ביותר תר היא בעיית ההתנחלות היהודית בשטחים המוחזקים — בעייה שלגביה הוא התבלט בעבר באגף הקיצוני ביותר. ניסוחו של סעיף זה, בניגוד לשאר הי ניסוחים, מעורפל ביותר: „יהודים וערבים (המשך בעמוד 24)

כשהוא צוהל, מתלבט ומוחה זיעה מפניו, פורש אריק שרון

את תוכנית השלום שלו, כשאשתו לילי משתתפת בהבעותיו

